

Gazeta de Voinești

CAMPANIA ELECTORALĂ A TRECUT, ALEGERILE PREZIDENȚIALE S-AU TERMINAT, RĂMÂN MINCIUNA ȘI PROFITORII...

Dragii mei,

De ce spun că rămân
minciuna și profitorii?

Spun aceste lucruri fiindcă a
fost cea mai urâtă și mai murdară
campanie electorală de la Revoluție
începută.

Prin votul dumneavoastră, în
iunie 2008, am fost ales primarul
localității Voinești, fără a promite
cuiva anumite favoruri, fără a promite
cuiva un loc de muncă, fără a promite
cuiva că voi ascunde matrapzăturile
făcute de predecesorii mei. Am
câștigat alegerile prin a promite că voi
respecta legile statului român și voi contribui decisiv la
îmbunătățirea condițiilor dumneavoastră de trai, prin
proiectele de investiții pe care le voi derula la nivelul
comunei Voinești.

Spun eu și nu numai eu, că într-un an și
jumătate am realizat multe proiecte, numai cu sprijinul
și colaborarea dumneavoastră, prin achitarea taxelor și
impozitelor la bugetul local.

Dar, a venit această campanie electorală și a
apărut această „mână” de portocalii. Nu aș vrea să
înțelegeți greșit, că aș avea ceva cu acești „portocalii”.
Este democrație, sunt adept al democrației și respect
toate culorile partidelor politice.

Dar, pentru noi, locuitorii ai comunei Voinești,
cine sunt acești „portocalii” ???

Sunt copii de bani gata, care nici măcar nu sunt
locuitori ai comunei noastre, dar care își schimbă
culoarea politică cu 2-3 luni înainte de începerea
campaniei electorale, în funcție de „CIOLANUL” pe care
îl oferă un partid anume.

Sunt „politicieni tineri”, care pentru o anumită
funcție trec de la un partid la altul fără a ține cont de
părerile părinților, a prietenilor și a colectivului în care își
desfășoară activitatea. Într-o democrație, o funcție o
poți obține dacă ești ales, sau în urma unui concurs,
nicidecum prin numire, fiindcă acest lucru se petrecea în
vremea regimului comunist.

Sunt politicienii care au pierdut alegerile locale
și care nu au fost capabili să-și găsească un loc nou de
muncă, încercând pe diverse căi să beneficieze de pe
uma unei campanii electorale cum a fost aceasta,
pentru alegeri prezidențiale.

Sunt politicienii (zic ei) fără coloană vertebrală,
care tot timpul sunt alături de cei aflați la putere. Sunt
cei care moștenesc averi incomensurabile, dobândite
prin revendicări ale legilor fondului funciar, proprietari de
limuzine rare în România și care cred că pot cumpăra
cu banii totul.

(continuare în pagina 3)

Dezamăgiri, iluzii și... realitate

E iarnă. S-a lăsat și frigul. Il simțim din plin... Parcă mai mult ca niciodată. În mass-media a fost transmis cod galben – zăpadă abundentă.

Dar, cu toate acestea, în jurul nostru este multă liniște. O liniște care adie ca o boare. Nu mai ripostăm și nu mai avem nici o vreo preferință.

E o linie dreaptă... Așteptăm iarăși să se schimbe ceva în noi, în viața noastră.

Așteptăm ca întotdeauna lipiți de stâlpul porții să se întâmple ceva și presimțim că noua licoare nu va avea nici gust dulce, nici amar, nici acru, poate nu va avea niciun gust.

Nu ne-am îmbătat. Suntem perfect lucizi și ne zbatem că peștele pe uscat. De ce?

Muncim din greu, că așa suntem învățați, dar nu agonisim nimic.

Suntem dezamașiți sau poate ne-am făcut iluzii... Iluzii pentru mai bine? Iluzii că vom scăpa de sărăcie? Iluzii că ne vom mai putea ține copiii la școală. Iluzii că le vom asigura un trai mai bun. Iluzii că-i vom putea învăța ce înseamnă

onestitatea. Iluzii că-i vom putea păstra lângă noi, aici, în țară și nu vor pleca.

Pentru că acum, poate cei plecați - și sunt destui din comuna Voinești, care au plecat la muncă peste graniță, ei muncesc pe bani mai mulți și sunt mai adăpostii de minciuni și amăgiri. Dar, poate și ei își fac iluzii, că atunci când dorul de familiile lor îi va întei și se vor reîntoarce, vor găsi ceva mai bine, aici. Dar, până atunci, muncesc și trimit bani acasă, la familiile sărace. Dar, noi, cei de acasă, trăim în realitate – șomaj, pensii mici, salarii mici, prețuri mari și minciuni.

Ne doare și suferim că vedem munca noastră nerăsplătită, vedem cum munca depusă în plantațiile de meri pe parcursul unui an se duce pe apa sâmbetei. Am văzut pomi în floare, am văzut cum roiau albinele, polenizându-i, am văzut merele crescând și căpătând culoare. Și cât de încărcăți erau merii de roade! Am recoltat și atunci ne-am bucurat de recolta noastră. Am sărbătorit la Festivalul Mărului din noiembrie – Mărul de Voinești, iar acum, nu avem cum să-l valorificăm.

Mărul acesta de Voinești oare și-a pierdut BRANDUL?

Da, aceasta este realitatea. E cenușie. Oare vor mai veni subvențiile de la Guvern, vor mai veni fondurile europene să ne mai salveze? Se duc toate pe apa sâmbetei! Chiar și lozincile pentru revigorarea agriculturii?

Dar noi suntem pomicultori până în măduva oaselor, iar pământul și plantațiile pomicole, cu sacrificiu, tot le vom îngrijii! Cu ce? Sperăm...

Vine un nou an agricol, 2010, care sperăm să ne aducă încă un dram de înțelepciune, de răbdare și de curaj, iar acum când se apropie sărbătoarea Crăciunului, când împodobim bradul și copiii vor veni cu colindul, să-i primim cu bucurie și să încercăm să mai uităm de griji, de minciuni, de lozinci, și să credem că Iisus într-adevăr s-a născut, iar Moș Crăciun a adus daruri, nu numai pentru copii, ci și pentru pomicultorii din Voinești.

La multi ani!

ec. Popescu Otilia

REZULTATE FINALE ALEGERI PREZIDENTIALE LA VOINEȘTI

SECȚIA	MIRCEA GEOANĂ	TRAIAN BĂSESCU
Oncești	60.44	39.56
Brătulești	56.37	43.63
Voinești	69.91	30.09
Suduleni	62.85	37.15
Manga	61.04	38.96
Secția specială	62.45	37.55
Total Voinești	62.75	37.25

CAMPANIA ELECTORALĂ A TRECUT, ALEGERILE PREZIDENȚIALE S-AU TERMINAT, RĂMÂN MINCIUNA ȘI PROFITORII...

(continuare din pagina 1)

Sunt cetățenii comunei Voinești care și-au pierdut locul de muncă prin neseriozitate și incorectitudine, care, în urma unei campanii electorale își pot constitui stocuri de alimente pentru vremuri mai grele.

Sunt locuitori ai comunei noastre care au avut nesimțirea să "spoiască" o școală, tăind factură cu o sumă fabuloasă de 10.000 lei (100.000.000 lei vechi), adică și-au permis să cumpere vopseala cu 21lei/kg (adică 210.000 lei/kg preț vechi), în condițiile în care prețul vopselei este de 7 lei/kg (adică 70.000 lei/kg preț vechi), pentru care deja există întocmit un dosar penal.

Sunt salariații instituțiilor statului care de la haina verde tradițională au fost obligați să îmbrace haina portocalie, refuzul însemnând amenințarea cu pierderea locului de muncă.

Sunt tineri care pentru diferite sume de bani, au mers din poartă în poartă, făcând fel și fel de promisiuni fără acoperire, împărțind zahar, ulei, pulpe pui, pelerine portocalii, etc.

Sunt cadre medicale care, în momentul acordării consultului medical, cereau votul pentru portocalii. Oare și sănătatea noastră are culoare politică?

Cetățeni de buna credință, cântăriți acest lucru!

În momentul în care, în calitate de primar, m-am implicat și am arondat fonduri de 100.000 lei (1.000.000.000 lei vechi) pentru înființarea Centrului de Permanență în cadrul Spitalului Rural Voinești, considerând că o comună cu oameni sănătoși este și o comună cu oameni puternici, nu pot accepta ideea că, într-o unitate spitalicească, sănătatea oamenilor să depindă de culoarea politică a cadrelor medicale.

Sunt oameni aleși politic cu o demnitate de invidiat dar care au fost obligați să asculte și să execute ORDINELE celor de sus. Doamne, unde trăim?

Mă opresc aici cu aceste exemple. Vă las pe dumneavoastră să analizați și să spuneți dacă am dreptate.

Dar pe acești oameni poate o să-i mai vedeți numai în 2012, la alegerile locale. Până atunci sunt invizibili și rămân numai promisiunile lor (servicii, schimbarea viceprimarului, referendum pentru schimbarea primarului, zahăr, mălai, făină, pulpe, pui – o dată la 4 ani și ceva bani în ziua alegerilor).

Personal nu am nimic cu așa-zisii oameni. Și eu am făcut campanie electorală. Am trecut pe la dumneavoastră, am discutat, am dat o ciocolată pentru Moș Nicolae, v-am rugat să achitați taxele și impozitele și să vă prezentați la vot.

Trăim în sărăcie... Merele nu au căutare, nu au preț.

Un om îndobitocit de prea multă sărăcie poate accepta să-și vândă votul pe promisiuni fără acoperire, pe 1 kg de zahăr, ulei, făină sau pe două pulpe de pui? Nu pot și nu accept acest lucru. Unde trăim? Ne vindem votul pentru ce? Vor urma 5 ani grei, foarte grei pentru tot poporul român și bineînțeles pentru voineșteni. Pentru români care sunt aici în țară, nu pentru cei din Diaspora, fiindcă sunt sigur că ei nu cunosc realitățile din România. Nu știu dacă au votat, nu știu cum au votat, dar consider că nu cei plecați de mulți ani în străinătate pot decide cine să fie președintele țării.

Dragi voineșteni, vă mulțumesc din suflet pentru spiritul civic de care ați dat dovadă la aceste alegeri, dat fiind faptul că la vot v-ați prezentat în număr de peste 3500 de cetățeni din totalul de 4992 înscrși pe listele electorale.

Cu această ocazie, am marea bucurie de a vă anunța că pentru Mircea Geoană – președinte au votat 63,5% dintre dumneavoastră.

Acestea fiind spuse, SUNT și VOI RĂMÂNÉ primarul tuturor locuitorilor comunei Voinești.

Fie ca SĂRBĂTOAREA CRĂCIUNULUI să vă aducă speranță, mai multă înțelepciune, putere de muncă și multă sănătate.

LA MULTI ANI !

*Cu deosebit respect,
primar Sandu Gabriel Dănuț*

NOSTALGII...

A venit iarna... Cu zăpadă cum de mult nu a mai fost. Credeam că nu vom mai vedea prea curând o zăpadă atât de frumoasă. Dar, acolo sus, Cineva ne vede și face ca cel puțin ceva să mai fie normal pe lumea asta. Iarna înseamnă troiene de zăpadă, copii bucuroși, sărbători și povești la gura sobei...

Să tot fie iarna lungă și zăpada mare că, la gura sobei, slavă Domnului, avem ce povesti...

Dacă cei mici se vor bucura de zăpada mult așteptată, noi, ceilalți, vom sta și vom medita la cele ce au fost și la cele ce vor veni. Griji peste griji, probleme peste probleme și necazuri peste necazuri... Dar, mă întreb, stând la gura sobei, ne vom gândi oare că

suntem cumva pe un drum greșit? Ne vom gândi oare că încet-încet ne pierdem și ultima fărâmă de omenie. Ce răspunsuri le vom da peste ani copiilor când vor întreba: „Ce înseamnă demnitatea?“ Vor căuta în dicționar și vor găsi niște înșiriri de cuvinte fără a înțelege nimic. Vom ști, oare, să le dăm explicații?

Nu vreau să filosofez despre lucruri abstracte și nici nu pot pentru că nu am pregătite în acest sens. Ca simplu om al acestei comunități dar și ca reprezentant al ei, simt nevoia să-mi spun marea frământare..

Mi-e teamă că încet-încet vom deveni niște ființe fără prea multe valori, fără omenie, fără curaj, fără demnitate.

De ce spun toate astea? Am suficiente dovezi că devenim pe zi ce trece tot mai neîncredători, tot mai slabi și mai lași...

Poate nu așa fi spus toate aceste lucruri dacă în ultimele două luni așa fi dormit un somn profund și m-aș fi trezit acum fără să știu ce s-a întâmplat în tot acest timp.

Dar, în toată această perioadă, am fost cât se poate de treaz și am văzut cu ochii mei cum pot fi oamenii de slabi. Am văzut cum se băteau pentru o amărâta de pungă cu alimente, sub privirile celor care le împărțeau rânjind și gândindu-se cu satisfacție că în scurt timp ei vor putea, nestingheriți, să-și umple sacii. Vedeam în ei niște lupi infomețați cărora vânătorul le arunca mortăciuni într-un țarc, iar ei în loc să continue să vâneze liberi se călcau în picioare să intre în acel țarc. Oare, vor mai putea ieși vreodată din acesta? Cred că nu curând.

Am văzut de asemenea cum s-au distrus niște prieteni de-o viață din cauza faptului că unul a ținut cu cineva și altul cu altcineva. Oare, am ajuns să ne vindem pe nimic? Oare, cei care nu au primit o găleată, o pungă, o pelerină sau un fes vor sărăci subit și nu vor avea ce

pagina 4

îmbrăca sau ce pune pe masă?

Toate lucrurile acestea vor fi uitate, însă urmează o perioadă foarte grea. Cei care s-au vândut ca luda vor ieși uneori la poartă uitându-se lung și așteptând să mai treacă vreun grup care să le împartă ceva. Vor trece și aceștia dar nu în grup, ci în mașini scumpe, care călcând prin bălți îi vor stropi din cap până în picioare, arătându-le astfel deosebita lor recunoștință și considerație. Și astea cred că vor fi uitate. Vor veni iarăși peste câțiva ani și nimic nu-mi spune că istoria nu se va repeta.

Am crezut că tevatura cu punga va trece dar m-am înșelat. Au venit ajutoarele alimentare europene. Alt chin. Aceste ajutoare au venit însoțite de liste întocmite la nivel județean, după criterii bine stabilite. Primăria nu este decât un simplu executant - face doar munca de distribuire. Lucrurile trebuiau să fie simple și clare: de aceste ajutoare beneficiază cei care îndeplinesc una din următoarele condiții:

- este beneficiar de ajutor social conform legii 416/2001;
- este persoană cu handicap grav și posedă documente care să ateste acest lucru;
- este persoană care beneficiază de ajutor de șomaj
- este pensionar cu pensia mai mică de 400 lei lunar.

Aceste condiții trebuiau îndeplinite până la sfârșitul lunii iulie 2009, când s-au întocmit listele respective.

Pentru a veni în sprijinul cetățenilor am afișat în toată comuna listele cu beneficiarii precum și condițiile de acordare a acestor ajutoare. De cum au fost afișate, toată lumea le-a luat cu asalt, fiecare căutându-și numele cu disperare, precum evreei pe celebra listă a lui Schindler.

(continuare în pagina 5)

DE IARNĂ

(continuare din pagina 4)

A început calvarul: telefoanele au început să sune continuu iar jignirile și reproșurile la adresa conducerii Primăriei au început să curgă. „Sunteți niște hoți“, „Mie de ce nu-mi dați“, „Eu am votat cu X iar vecinul cu Y- el ia și eu de ce nu?“ , „X a primit și „punga“ și tot lui îi dați ajutoare?“ , „X are avere și de ce mai primește“, „Treceți-mă și pe mine pe listă“.

Oameni buni, sunt niște amărâte de alimente date cu titlu de POMANĂ de către Uniunea Europeană. Valoarea acestora pe individ este de câteva zeci de lei (aproximativ 300.000 lei vechi total). Închipuiți-vă că nu sunt nici de calitate extra. Sunt niște produse adunate de prin cine știe ce depozite din țările europene, la limita termenului de expirare, și care sunt oferite celor despre care se consideră că nu au ce mânca. Asta este părerea UE despre noi, iar noi asta impresie le lăsam. Ne aruncă firimituri, iar noi ne bătem pe ele. Ne văd la televizor cum ne omorâm pe produse expirate aruncate la gropile de gunoi...

Se întâmplă ca printre cei care primesc aceste ajutoare să fie și persoane mai înstărite. Dar noi nu putem face nimic pentru a le anula acest drept. Se încadrează în condițiile impuse și atât.

Nu Primăria este vinovată că unii au ajutor social și alții, nu. La începutul mandatului nostru, acum un an și jumătate, erau 40 de dosare pentru ajutor social, iar acum sunt 130. Toți cei care au venit să solicite ajutor și s-au încadrat în condițiile legii au beneficiat de acest drept. Nu Primăria este de vină ca unii sunt șomeri, de fapt au fost în momentul întocmirii celebrelor liste. Nu Primăria este de vină că unii sunt nenorociți de soartă și își duc traiul în mare chin, fiind nevoiți să depindă de alții. Iar cei

care sunt înstăriți și sunt încadrați la aceste ajutoare au cotizat cândva bani grei la stat și au stat la cozi pentru a-și asigura o bătrânețe liniștită cu o pensie de agricultor care nu depășește 400 de lei. Vreau să înțelegeți cu toții că Primăria nu are nimic cu nimeni. Dacă aceste liste erau întocmite de către Primărie sunt convins că beneficiarii de aceste ajutoare toți acei care chiar aveau nevoie de ele. Nu vreau să fiu înțeles că aş contesta dreptul cuiva.

Vreau doar să înțelegeți că unde-i lege nu-i tocmeală. Consider că nu a venit nimeni în Primărie solicitând sprijin și nu l-a primit. Dar, totul numai în condițiile legilor în vigoare.

Urmează chinul banilor de încălzire... Dumnezeu știe când vor veni și aceștia fiindcă sunt din fonduri guvernamentale, au fost promisiuni, dar în modul în care suntem guvernați rămâne doar să sperăm...

Până când vor veni..., alte reproșuri și altă bălăcăreală...

Sunt cetățeni ai comunei noastre care încearcă să profite de aceste situații și să instige la revoltă, spunând tuturor că aceste ajutoare se dau pe alte criterii. Acești „oameni“ sunt de fapt aceia care încearcă să profite de faptul că societatea se degradează pe zi ce trece. Sunt cei care ei înșiși și-au pierdut demnitatea și vor să-și clădească o lume a lor în care să primeze minciuna, falsitatea, teroarea și frica. Dureros este că destulă lume îi ascultă și îi urmează în loc să-i respingă și să-i înlăture. Ei sunt cei cărora nu le pasă decât de propriile privilegii. Consider că încă mai putem să renunțăm la toate pomenile indiferent din partea cui vin și să ne păstrăm omenia și demnitatea. Cum cu o floare nu se face primăvară nici cu punga de alimente nu se produce o explozie a bunăstării. Conștiința nu este de vânzare.

Haideti să ne bucurăm

fiecare de rodul muncii noastre și să nu ne înjosim cerând milă de la unii sau de la alții. Cei demni de milă sunt cei care nu au conștiința și nu mai au nimic omenesc.

Țin minte acum ceva timp, că, aflat într-o competiție politică, am ajuns prin munca proprie pe un loc onorabil. Unul dintre pierzători (adevărat pierzător) a crezut că demnitatea se poate cumpăra și mi-a oferit o mare sumă de bani (câteva mii de euro) pentru a renunța la competiție și a-i ceda lui locul dobândit cu multă trudă. Acest lucru nu s-a întâmplat și nu se va întâmpla niciodată. A încercat apoi să atace mișelește, deși nu avea motiv, dar a fost învins din nou. Sunt convins că va mai încerca, (așa se laudă prin comună) poate va reuși, că asta e viața, dar întotdeauna cel care se strecoară pe ușa din spate este demn de toată mila din lume. Respectul se câștigă nu se cumpără și nu se fura...

Afară este încă iarnă, zăpada a acoperit totul într-un alb imaculat iar sărbătorile sunt foarte aproape. La fel de alb și nepătat ar trebui să fie și sufletul nostru, și conștiința noastră, iar de sărbători ar trebui să ne gândim că unii s-au jertfit pentru crezul lor, pentru libertatea lor și pentru demnitatea lor.

Haideti, dragi voineșteni, să încercăm să păstrăm adevăratele valori și să stăm la gura sobei gândindu-ne la lucruri mai bune și mai curate.

Sper ca cele prezentate de mine în aceste rânduri vor aduce în casele dumneavoastră un strop de înțelepciune și un licăr de speranță.

Nu-mi rămâne decât să vă doresc un Crăciun fericit, multă sănătate și un An nou mai bun și mai liniștit.

*Cu multă considerație,
Viceprimar, ing. Popa Claudiu*

PLUGUȘORUL

Aho, aho, copii argați,
Stați puțin și nu mânați,
Lângă boi v-alăturați
Și cuvântul mi-ascultați:
S-a sculat mai an
Bădica Troian
Ș-a încălicat
Pe-un cal învățat,
Cu nume de Graur,
Cu șaua de aur,
Cu frâu de mătăasă,
Cât vița de groasă.
Și-n scări el s-a rădicat,
Peste câmpuri s-a uitat,
Ca s-aleagă-un loc curat
De arat și semănat.
Și curând s-a apucat
Câmpul neted de arat,
În lungiș
Și-n curmezis.
S-a apucat într-o gioi,
C-un plug cu doisprece boi
Boi bourei,
În coadă cudalbei,
În frunte țintatei,
Mânați, copii, hăi, hăi!

Ziua toată a lucrat,
Brazdă neagră-a răsturnat,
Și pin brazde-a semănat
Grâu mărunț și grâu de
vară,
Deie Domnul să răsară!
Mânați, măi, hăi, hăi!

Și cât lucrul a sfârșit,
Iată, mări, s-a stârnit
Un vânt mare pre pământ
Și ploii multe după vânt,
Pământul de-a răcorit
Și sămânța-a încolțit.
Mânați, copii, hăi, hăi!

La luna, la săptămâna,
Își împlea cu apă mâna
Și se duse ca să vadă
De i-a dat Dumnezeu
roadă,
Și de-i grâul răsărit,
Și de-i spicul aurit.
Era-n spic ca vrabia,

Era-n pai ca trestia!
Mânați, măi, hăi, hăi!

Troian iute s-a întors
Și din grajdi pe loc a scos
Un alt cal, mai năzdrăvan,
Cum îi place lui Troian:
Negru ca corbul,
Lute ca focul,
De nu-l prinde locul,
Cu potcoave de argint,
Ce sunt spornici la fugit.
Mânați, copii, hăi, hăi

Ș-a strâns fine
Și vecine,
Și toți finii
Și vecinii,
Și vreo trei babe bătrâne
Care știu rândul la pâne,
Și pe câmp i-a dus,
Și pe tot i-a pus
La lucrul pământului,
În răcoarea vântului.
Mânați, copii, hăi, hăi!

Ei cu stanga apuca
Și cu dreapta sacera
Și pin lan înainta
De părea că înota.
Alții-n urma lor lega,
Snopuri nalte aduna
Și clăi mândre rădica,
Ce la soare se usca.
Mânați, măi, hăi, hăi!

Apoi carele-ncărca
Și pe toate le căra,
Și girezi nalte dura
În capul pământului,
În sterița vântului.
Apoi aria-și făcea
Și din grajdi mai aducea
Zece iepe
Tot sirepe,
Și de par că le lega,
Și pe toate le mâna
Impregiuorul parului
Deasupra fătariului
Mânați, măi, hăi, hăi!

Iepele mereu fugea,
Funia se tot strângea,
De par iute agiungea!
Și grâul se triera,
Și flăcăi îl vântura,
Dimerlia scutura,
Harabale încărca
Și la moară le pleca.
Mânați, copii, hăi, hăi!

Iară hoata cea de moară,
Când văzu atâte cară
Încărcate cu povară,
Puse coada pe spinare
Și plecă în fuga mare
La cea luncă de scăpare:
Lunca mare
Frunză n-are,
Lunca mică
Frunza-i pică.
Iar morariul, meșter bun,
Zărea moara pin cătun.
Și-si luă cojoc mișos
Și mi-l îmbracă pe dos,
Și-si luă ciocanu-n brâu,
Și mai luă și un frâu,
Apoi iute alerga,
Moara cu frâu-o lega
Ș-o apuca de călcâi
De-o pune pe căpătâi
Și-i da cu ciocanu-n șele,
De-o aseza pe măsele.
Mânați, măi, hăi, hăi!

El o lua de lăptoc
Ș-o da iar în vad, la loc.
Și turna deasupra-n coș
Grâu mărunțel de cel roș.
Grâul s-aseza pe vatră
Și din coș cădea sub
peatră,
De sub peatră în covată
Curgea făină curată.
Mânați, copii, hăi, hăi!

Troian mult se bucura,
Zeciuală morii da,
Pe morariu îl dăruia,
Apoi călare suia
Și voios se înturna

Cu flăcăii ce mâna,
Iar boii se opintea
Și roțile scârțâia.
Mânați, măi, hăi, hăi!

Iată mândra giupâneasă,
Dochiana cea frumoasă,
C-auzea tocmai din casă
Chiotul flăcăilor,
Scârțâitul carelor:
Și-n cămară că mergea,
Și din cui își alegea
Sită mare și cam deasă
Tot cu pânză de mătăasă.
Sufleca ea mâniei albe
Ș-arăta brațele dalbe,
Și cernea, mări, cernea,
Ninsoarea se așternea.
Pe sus tobele bătea,
Negurile gios cădea.
Mânați, măi, hăi, hăi!

Apoi mama plămădea
Ș-o lăsa până dospea;
Apoi colaci învărtea,
Pe lopată mi-i culca
Și-n cuptor îi arunca!
Apoi iară cu lopata
Rumeni îi scotea și gata.
Atunci ea-mpărțea vro
cinci
La flăcăii cei voinici.
Și-mpărțea trei colăcei
La copiii mititei,
Iară mândrului bărbat
Li dădea un sărutat.
Mânați, măi, hăi, hăi!

Cum a dat Dumnezeu,
an,
Holde mândre lui Troian,
Astfel să dea și la voi,
Ca s-avem parte și noi.
Să vă fie casa-casă!
Să vă fie masa-masă!
Tot cu mesele întinse
Și cu fețele aprinse,
Tot cu casele grijite,
Cu buni oaspeți locuite.
Și la anul să trăiți,
Să vă găsim înfloriți

Povești despre NOI ȘI VOI (NEȘTI)

scrise de Elena Pădure

Stimați cititori, ne aflăm la sfârșitul unui an lung și dificil cu unele succese ("succesuri" zicea cineva), dar și cu eșecuri, cu bucurii, dar și cu necazuri.

E greu să facem bilanțul și să calculăm ce prevalează: realizările sau eșecurile. Noi, dascălii, am plutit când pe valul promisiunilor electorale, când în realitatea "curbelor de sacrificiu" precum micșorarea salariilor, stoparea lucrărilor de reabilitare a școlilor sau tăierea fondului de 100 euro pentru cărți.

Cu toate acestea, nu uităm să fim români adevărați; facem haz de necaz, nu ne pierdem speranța și ne bucurăm de sărbătorile de iarnă.

Asta este! Ne resemnăm și învățăm să ne bucurăm de puținul care ni se oferă. Nașterea Domnului Isus Hristos este de fapt Sărbătoarea bucuriei, a tradițiilor, a colindelor și a urărilor.

Într-o țară în care „politicul” guvernează la toate nivelurile economico-sociale, în care „sforile” și „sforarii” nu l-au sărăcit pe Moș Crăciun (A fost Moș Gerilă), noi, dascălii, și discipolii noștri, copiii, încercăm să ne bucurăm. Va trebui să facem „slalom” în continuare printre „grijile zilei de mâine”. Probabil că vom fi nevoiți să le spunem celor dragi cam așa: „Aș vrea să-ți fac un cadou deosebit și scump, căci meriți, dar nu pot”. Cel mai trist este când spunem acest lucru copiilor, totuși, să nu uităm să le spunem că îi iubim, că ne mândrim cu ei, că avem anumite așteptări de la ei și că ei sunt rațiunea noastră de a

munci și de a trăi.

Iar acum le voi adresa și lor un mesaj. Pentru binele vostru, dragi copii, pentru ca în viitor să vă bucurați de sănătate și succes, țineți seama de aceste sfaturi, utile, cred eu, în vacanța de iarnă:

1. Faceți mișcare în aer liber.
 2. Hrăniți-vă sănătos, renunțând la... „interzise” (sucuri din comerț, croissante și dulciuri în exces, cipsuri)
 3. Nu stați ore în șir la calculator sau la televizor.
 4. Colindați frumos, civilizat, politicos, fără petarde, fără agresivitate.
 5. Învățați un plugușor tradițional (vă ofer eu unul în Gazetă), renunțați la „ursul” acela care nu transmite nici un mesaj artistic, ci înseamnă doar două versuri fără rimă, bubuială, mângăleală și o țopăială aiurea.
 6. Citiți zilnic măcar o oră din operele unor scriitori români precum: Eminescu, Creangă, Caragiale, Slavici, Coșbuc, Sadoveanu, Arghezi, Constantin Chiriță.
 7. Copiilor din clasa a VIII-a le recomand să mai rezolve și două teste pentru evaluarea națională ce-i așteaptă în luna mai. Le vor găsi la adresa următoare: www.subiecte2010.edu.ro
- Cu speranța că nu v-am plictisit, închei urându-vă un An Nou fericit, sănătate, succes și prosperitate.

La multi ani!

DIN REGISTRELE
STĂRII CIVILE
- noiembrie 2009 -

Decese:

1. Arezanoc Tudora
2. Dicu Iuliana
3. Onea Ioan
4. Dojană Zinca
5. Mirita Ioana

6. Fulger Ion
7. Voicu Paraschiva
8. Tota Elena
9. Corcoveanu Savu
10. Dincă Nicolae
11. Miu Traian

Dumnezeu să-i odihnească!

